

Prima instanță: Jud. Centru mun. Chișinău (jud. N. Mazur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Ala Cobăneanu

Judecători:

Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Franț Sergiu, prin intermediul avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Franț Sergiu împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, încasarea prejudiciului moral și repunerea în termen,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de Inspectoratul General al Poliției și de către Franț Sergiu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La 16 iulie 2015, Franț Sergiu s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Inspectoratul General al Poliției privind anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, încasarea prejudiciului moral și repunerea în termen.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 21 mai 2015 Inspectoratul General al Poliției a emis ordinul nr. 334-ef, prin care i s-a aplicat sancțiunea disciplinară concedierea din poliție.

Menționează că cu ordinul sus-numit nu este de acord și îl consideră ilegal, deoarece la 20 februarie 2015 nu a încălcat careva norme legale, fapt ce se confirmă și prin raportul Centrului Național Anticorupție.

Afirmă că, în imaginile video, prezentate de către Centrul Național Anticorupție nu se recunoaște, susținând că testarea a fost efectuată de Centrul Național

Anticorupție, fapt ce contravine prevederilor Constituției, art. 11 alin.(1) din Legea nr. 325 fiind declarat neconstituțional.

Invocă că probele-înregistrările audio-video sunt ilegale, art. 16 alin.(2) Legea nr. 325 fiind recunoscut neconstituțional.

Specifică reclamantul că este un colaborator onest care respectă legile Republicii Moldova.

În urma concretizării cerințelor, solicită Franț Sergiu anularea ordinului nr. 334-ef din 21 mai 2015, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, încasarea prejudiciului moral și repunerea în termen.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iulie 2016 s-a repus Franț Sergiu în termenul de prescripție și s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017 au fost respinse apelurile declarate de Inspectoratul General al Poliției și de către Franț Sergiu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iulie 2016.

La data de 27 aprilie 2017, Franț Sergiu, prin intermediul avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din 09 februarie 2017 și casarea parțială a hotărârii primei instanței din 21 iulie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel nu este de acord și le consideră ilegale din următoarele considerente.

Releva că, instanțele inferioare la emiterea hotărârii au luat în considerare raportul efectuat de Centrul Național Anticorupție și rezultatele anchetei de serviciu, acestea fiind mijloace de probă ilegale.

Opinează că, procedura anchetei de serviciu efectuată în rezultatul testului de integritate nu respectă rigorile unui proces echitabil.

Afirmă că, înregistrările audio-video utilizate împotriva lui Franț Sergiu au fost realizate în afara unei autorizări judecătorești.

Explică ca atât prima instanța cât și instanța de apel au aplicat eronat prevederile legii, în consecință respingând neîntemeiat pretențiile reclamantului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Colegiul reține că, la materialele cauzei este anexată copia scrisorii de expediere în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel (f.d.195), însă careva probe privind recepționarea deciziei contestate de către participanții la proces, lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 27 aprilie 2017, se consideră depus în termen (f.d.197-201).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 17 mai 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs declarată de Franț Sergiu, prin intermediul avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 31 mai 2017, Inspectoratul General al Poliției a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Franț Sergiu, prin intermediul avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav ca fiind inadmisibil.

Examinând cererea de recurs declarată de Franț Sergiu, prin intermediul avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat având caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra cărora, atât instanța de apel, cât și prima instanță s-au pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Franț Sergiu, prin intermediul avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav, ca inadmisibil

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433, art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Franț Sergiu, prin intermediul avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Nicolae Craiu